

PROVERBE

CAPITOLUL 1
Cei neascultători

23 *Întoarceți-vă să ascultați
muștrările mele !*

*Iată, voi turna duhul meu peste voi,
vă voi face cunoscut cuvintele mele...*

24 *Fiindcă eu chem și voi vă împotriviți,
fiindcă îmi întind mâna
și nimeni nu ia seama,*

25 *fiindcă lepădați toate sfaturile mele
și nu vă plac muștrările mele,*

26 *de aceea și eu voi râde când veți fi în
vreo nenorocire, îmi voi bate joc de voi
când vă va apuca groaza,*

27 *când vă va apuca groaza ca o furtună
și când vă va învălui nenorocirea ca un
vârtej, când va da peste voi
necazul și strâmtorarea.*

28 *Atunci mă vor chema,
și nu voi răspunde ;*

mă vor căuta, și nu mă vor găsi.

29 *Pentru că au urât știința
și n-au ales frica Domnului,*

30 *pentru că n-au iubit sfaturile mele
și au nesocotit toate muștrările mele.*

31 *De aceea se vor hrăni cu roada
umbletelor lor*

și se vor sătura cu sfaturile lor.

32 *Căci împotrivirea proștilor îi ucide,
și liniștea nebunilor îi pierde;*

33 *dar cel ce m-ascultă va locui fără grijă,
va trăi liniștit
și fără să se teamă de vreun rău.*

CAPITOLUL 2

Îndemn la căutarea înțelepciunii

1 *Fiule, dacă vei primi cuvintele mele,
dacă vei păstra cu tine învățăturile mele,*

2 *dacă vei lua aminte la înțelepciune
și dacă-ți vei pleca inima la pricepere;*

3 *dacă vei cere înțelepciune
și dacă te vei ruga pentru pricepere,*

4 *dacă o vei căuta ca argintul
și vei umbla după ea ca după o comoară,*

5 *atunci vei înțelege frica de Domnul
și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.*

6 *Căci Domnul dă înțelepciune;
din gura Lui iese cunoștința și pricepere.*

7 *El dă izbândă celor fără prihană,
dă un scut celor ce umblă în nevinovăție.*

8 *Ocroțește cărările neprihănirii,
și păzește calea credincioșilor Lui.*

9 *Atunci vei înțelege dreptatea, judecata,
nepărtinirea, toate căile care duc la bine.*

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL IX, NR. 422 10 DECEMBRIE 2023 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Wernher Von Braun
- Cum pot fi mântuit ?
- Ioan 3 : 16
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Căci Domnul dă înțelepciune
din gura Lui iese cunoștința și
pricepere. El dă izbândă celor
fără prihană, dă un scut celor
ce umblă în nevinovăție.”
[PROVERBE 2 : 6 - 7]

Editorial. Balonul captiv !

„Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.” (Ioan 8 : 36)

Odată, un renumit profesor din Berlin a ținut o prelegere în prezența lui Friedrich cel Mare despre educație și a spus că omul este în fond chiar bun, ar trebui doar bine educat și atunci am avea numai oameni buni.

Bătrânul împărat a învățat să cunoască oamenii într-o viață lungă. Când profesorul a terminat, împăratul s-a ridicat, l-a bătut pe umăr și a spus în franțuzește :

„El încă nu cunoaște neamul acesta rău !” Pentru că inima omului este rea din tinerețea lui, de aceea intențiile bune nu pot reteza cablul care ține balonul captiv la pământ ; de aceea chiar și aceia care vor să ajungă sus, ajung curând înapoi în praf și păcatului.

De aceea sfârșitul, chiar și al celor mai nobili oameni, care în puterea propriei virtuți vor mărețul și binele, este neconsolat.

Ei urcă pentru scurt timp, cred că ar putea să scape de forța păcatului – zadarnic ; cablul tare de care sunt ancorați, îi trage iar înapoi.

Păcatul care trăiește în inima și în trupul lor muritor, pentru o vreme scurtă nu s-a făcut simțit, ei au crezut că sunt liberi – dar ei au rămas ceea ce au fost: un balon captiv.

De multe ori găsim astfel de oameni luptători – cu lacrimi își văd piciorul tras înapoi în mocirla păcatului – visul lor de a se putea ridica prin virtute, devotament, planuri, s-a sfârșit.

Cu cât au urcat mai sus în presupusa lor putere, cu atât mai deprimată și mai nefericită este inima lor. Și totuși aveau dreptate că doresc să urce și să se desprindă cu inimile lor de slujba păcatului și de lucrurile josnice și trecătoare ale acestui pământ.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Dumnezeu vrea ca omul să devină liber de legea păcatului și a morții, care este în mădularele lui.

Este voia lui Dumnezeu, sfântă și plină de har, ca păcătosul să găsească eliberare în Isus, Fiul lui Dumnezeu.

De aceea Cuvântul lui Dumnezeu mărturisește :

„Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.”

Nu este voia lui Dumnezeu ca un om să se ridice ca un balon captiv, pentru scurt timp, pentru ca apoi să fie din nou tras în jos și să ajungă înapoi.

Nu pentru ore sau zile să se înalțe în sfere mai înalte, pentru ca în cele din urmă să-și găsească sfârșitul tot aici jos.

Nu, Dumnezeu vrea să-l elibereze de blestemul și de lanțul păcatului.

Ce-i drept, el umblă în slăbiciune, în felurite greșeli și omisiuni, dar el poate oricând să alerge la inima lui Dumnezeu, pentru a savura pacea.

Nu înseamnă aceasta că ești sus, înălțat : să fii la inima de Tată a lui Dumnezeu, ca un copil iubit al lui Dumnezeu ?

Ascultă care sunt funiile care te leagă de nacela stăpânului lumii acesteia : egoismul, năzuința după bani și avere, ambiția, vanitatea, îngâmfarea, pofta firii pământești ; Isus vrea să te elibereze de toate aceste lanțuri.

Tu trebuie să ai o viață nouă, purtat de harul și puterea lui Dumnezeu. Isus vrea să-ți tămăduiască deplin conștiința cu sângele Lui.

Trebuie să scapi de conștiința rea. Nu trebuie să te ajungă nici acuzațiile lui satan, nici reproșurile oamenilor.

Viața ta trebuie să treacă liberă, în pacea lui Dumnezeu.

Domnul îi poartă și îi păzește pe

Ai Săi așa cum a promis :

„Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi slobozi cu adevărat”, adică pe veci.

Ce nădejde prețioasă, să pășești în veșnicie în posesia harului lui Dumnezeu, ca un obiect al dragostei lui Dumnezeu, purtat de El !

Vrei să ai parte de lucrul acesta ? Ține-te de cuvântul lui Dumnezeu !

Rămâi neclintit în acest Cuvânt, este Cuvântul vieții. Aici recunoști marele adevăr, singurul de care are nevoie omul născut în păcat : că Dumnezeu în dragostea Lui L-a trimis pe Isus, L-a dat la moarte de cruce, ca păcătosul să găsească în Isus harul lui Dumnezeu și viața veșnică.

Cine a devenit astfel liber de blestemul și de lanțul păcatului prin credința în Fiul lui Dumnezeu, acela este cu adevărat liber. [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

ÎNTÂMLĂRI CU TÂLC

Un copil primi în dar un joc cu cuburi. Încercă să facă o casă : când îi rămâneau cuburi, când îi erau prea puține. Tatăl îl primi la el și-l ajută la făcutul casei.

Copilul se bucură nespus. La rugăciunea de seară, în cămăruța sa, copilul se rugă astfel :

„Doamne Isuse, ajută-mă să fiu și eu așa de priceput ca tatăl meu”.

Tatăl auzi rugăciunea fiului său. Apoi se rugă și el : *„Doamne Isuse, ajută-mă să am și eu o încredere așa de mare în Tine ca și copilul meu”.*

Domnul Isus a spus clar : *„Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, cu niciun chip nu va intra în ea !”* (Marcu 10 : 15) În Apocalipsa 21 : 27 scrie că : *„Nimic întinat nu va intra ...”.* [Preluare de pe internet]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 27

WERNHER VON BRAUN

El a subliniat că „omul poate cunoaște pe Dumnezeu numai prin revelația Sa în persoana lui Isus Cristos, cum e mărturisită de Scriptură.

În căutarea noastră de a-L cunoaște pe Dumnezeu, Isus Cristos trebuie să fie țința eforturilor și a inspirației noastre”.

Revista „*The War Cry*” a Armatei Mântuirii din 17 iunie 1972 reda secvențe din cuvântarea rostită de Dr. Wernher von Braun în fața studenților cu ocazia absolvirii Colegiului Belmont Abbey din Belmont, North Carolina. El a zis :

„Știința și religia nu sunt incompatibile, ci sunt surori. În timp ce știința încearcă să învețe tot mai multe despre creațiune, religia încearcă să învețe tot mai mult despre Creatorul.

Cu cât vom înțelege mai bine universul, cu atât ne vom minuna mai mult de Creatorul său”. Revista Chicago Tribune Magazine din 13 decembrie 1970 la pagina 43 spunea despre von Braun :

„Ca toți savanții disciplinați, el este dedicat pentru tot ce se poate măsura și demonștra și e ascultător de imutabilele legii ale naturii, totuși el este adânc religios și crede în Dumnezeu și în validitatea învățăturilor Sale. El nu vede nici o incompatibilitate în această și citează cu plăcere pe Kant : „Două lucruri nu încetează să-mi stârnească admirația : cerul înstelat deasupra mea și legea morală din lăuntrul meu”.

De asemenea, el credea cu tărie în valabilitatea jertfei lui Cristos Domnul, în nemurirea sufletului, în existența vieții după moarte și în judecata de apoi.

Într-un interviu acordat reporterului Adon C. Taft pentru ziarul Miami Herald tocmai înainte de lansarea lui Apollo 9, el și-a expus o parte din vederile sale teologice : „Sunt sigur – a zis el - că există și alte ființe în univers”. El susținea că jertfa lui Cristos pe pământ poate fi suficientă și pentru alte ființe din univers. Faptul că răstignirea a fost pe pământ, spunea el, „nu limitează validitatea ei pentru o sferă mult mai mare”, în legătură cu sufletul și viața după moarte, a zis că are o bază științifică pentru convingere sa :

„Știința a constatat că nimic nu se pierde fără urmă, ci totul se transformă.

Dacă Dumnezeu aplică acest principiu fundamental la cele mai mărunte și neînsemnate părți ale universului, oare nu face sens să afirmăm că El aplică același principiu și la coroana creației Sale - la sufletul omului ? Eu cred că da. Viața și sufletul nu se pot dezintegra în nimic. Astfel, sufletul e nemuritor. Nemurirea sufletului îl poate face să se bucure de răsplată sau să sufere penalitatea decretată”. Von Braun, ca director la NASA, era foarte animat de dorul de a lansa rachete care să ducă astronauți pe Marte sau pe alte planete, dar era tot atât de zelos și pentru lățirea Împărăției lui Dumnezeu. Odată s-a exprimat în cuvintele : *„Când omenirii i s-a dat oportunitatea să-L cunoască pe Cristos, cu aproape două mii de ani în urmă, lumea a fost răsturnată cu susul în jos prin larga răspândire a mărturiei urmașilor Săi ...”.* [Cont. în numărul viitor]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]